

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/659/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

120/2012. (IV. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (a továbbiakban: panaszos) 2011. november 6-án előterjesztett **panaszát** a 2012. április 11-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mert az alapjog korlátozása jogszerűen történt. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. november 6-án elektronikus úton fordult a Testülethez panaszával – amelyet 2011. december 3-án aláírásával erősített meg –, amelyben sérelmezte, hogy Olaszliszkán 2011. október 14-én a brutális kegyetlenséggel meggyilkolt Szögi Lajos emlékére tartott rendezvényen rendőrök vonták intézkedés alá.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. október 14-én Olaszliszkán egy bejelentett rendezvényen vett részt, ahol a jelenlevő rendőri szervek megakadályozták az emlékmű megkoszorúzását. A panaszost intézkedés alá vonták, mozgásában korlátozták. Közölték vele, hogy szabálysértés követett el, de az intézkedést megelőzően nem szolgáltatták fel a szabálysértés abbahagyására. A panaszos megjegyezte, ha ezt megtették volna, igyekezett volna eleget tenni a rendőri kérésnek. A panaszos hozzátette, hogy az intézkedés alatt együttműködő magatartást tanúsított.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos ezen túlmenően a következőket kifogásolta: „panasszal élek az ellen az eljárás ellen, melyet a rendőrség tanúsít irántam, miszerint a helyi önkormányzattól tájékoztatást kértek rólam és családi hátteremről.”

A panaszos előadta, hogy nem bűnöző és, hogy ez idáig szabálysértési eljárás nem folyt ellene, ezért érthetetlen számára „miért kezelik bűnözőként”. A panaszos kérte a vele szembeni eljárás azonnali megszüntetését.

2) A panaszos 2011. december 1-jén kelt panasz-kiegészítésében előadta, hogy az igazoltatást végző rendőrök parancsnoka közölte velük, amennyiben panasszal kívánnak élni a rendőri intézkedéssel szemben, úgy 30 napon belül van arra lehetőség. A panaszos zárójelben jegyezte meg, hogy erről a rendőrség felvételt készített.

A panaszos előadta, hogy az intézkedő rendőr vele semmit sem közölt, hanem a parancsnoka mondta el, hogy betiltott társadalmi szervezethez hasonló ruhát viselnek a jelenlevők, ezért igazoltatják és feljelentik őket. A panaszos hozzátette, „állítólagosan alakzatban mozogtunk és álltunk”. Azonban arra kérdésre, hogy akkor hogyan állhatnak, „nem tudott semmit mondani” a parancsnok.

Az igazoltatás néhány percig tartott csupán, és kb. egy óráig ezt követően nem hagyhatta el a helyszínt.

A panaszos ruházatát a következőképpen írta körül: mivel egy gyászmegemlékezésen vett részt, ezért fekete bakancs, fekete nadrág, fekete dzseki, valamint piros-fehér kendő (nem árpád sávós). A fekete dzsekin nem volt semmi jelzés és díszítés.

A panaszossal szemben betiltott társadalmi szervezetben való részvétel miatt indult eljárás.

A Testület létezéséről jogvédők által szerzett tudomást a panaszost.

A panaszos végül előadta, hogy: „az önkormányzati információs forrásról nem szeretnék nyilatkozni, mivel mai napig hivatali dolgozó. Arról nem adott felvilágosítást, hogy melyik rendőri szerv kérte és ők milyen adatokkal szolgáltak feléjük rólam.”

A panaszos végül kifejtette, hogy semmiféle figyelmeztetés nem hangzott el a rendőrség részéről, hogy szabálysértést követnek el, és, hogy azt szüntessék meg. A panaszos szerint, ha ezt megtették volna az elején, akkor együtt működött volna a rendőrséggel, mint ahogy azt meg is tette az igazoltatás alatt is.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a S. Rendőrkapitányság vezetőjétől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A S. Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. január 13-án kelt tájékoztató levele szerint a Jobbik Magyarországért Mozgalom Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szervezetének alelnöke, mint szervező 2011. szeptember 19-én a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. tv. (a továbbiakban: Gytv.) hatálya alá tartozó rendezvényt jelentett be a S. Rendőrkapitányságon. A bejelentés szerint 2011. október 14-én 17 óra és 19 óra között Olaszliszván, a Kossuth út 78-80. szám alatt található emlékhelynél, illetve a Kossuth út 93. szám alatt található magántelken helyhez kötött fáklyás, kegyeleti megemlékezést kívánnak tartani, a rendezvény várható létszáma 500 fő. A rendezvény megtiltására okot adó körülmény nem merült fel.

Az egyeztető tárgyalás során a rendezvény biztonságos megtartásához a bejelentő kérte a rendőrség segítségét.

A rendezvény rendőri biztosítását a Magyar Köztársaság Rendőrségének Csapatszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 11/1998. (IV. 23.) ORFK utasítás, és a megyei főkapitány által jóváhagyott 05100/3861-1/2011.ált. számú Biztosítási Terv alapján biztosító szolgálattal hajtották végre, ami útvonal-biztosításból, illetve helyszínbiztosításból állt.

A biztosítás parancsnoki teendőit T. r. alezredes, a S. Rendőrkapitányság vezetője látta el. A biztosítás helyszíni parancsnoka és egyben a parancsnok helyettese J. r. alezredes, a S. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Vezetője, az igazoltató csoportok parancsnoka S. r. főhadnagy volt. Olaszliszka község területére 2011. október 14-én 12 órától 2011. október 16-án 24 óráig fokozott ellenőrzést rendeltek el. A rendezvény helyszínén mintegy 180-200 fő jelent meg. A rendezvény feloszlására nem került sor.

Itt kitért arra a rendőrkapitányság vezetője arra, hogy az Olaszliszván 2006 évben bekövetkezett tragikus esemény országosan is nagy felháborodást keltett és indulatokat váltott ki. Mind a roma jogvédők, mind más szervezetek – eltérő véleménnyel –, de veszélyforrásként értékelték a kialakult helyzetet. A gyilkosság helyszínén – romák által sűrűn lakott településrészen – emlékoszlop került felállításra Szögi Lajos emlékére, melynél az elmúlt időszakban több alkalommal tartottak megemlékezéseket különböző résztvevők. A helyi roma kisebbségben az emlékoszlop felállítása ellenérzést váltott ki.

A megemlékezés a Kossuth u. 93. szám alatt található magántelken 17 óra 17 perckor kezdődött el, ahol szónoklatok, beszédek hangzottak el 18 óra 20 percig. Ezt követően a rendezvény résztvevői elénekelték a Szózatot és a Székely Himnuszt, majd csoportokban koszorúzást hajtottak végre. A továbbiakban a nyilvános rendezvény a Kossuth út 78-80. szám előtt folytatódott.

A nyilvános rendezvényen részt vett egy olyan csoport, amelynek két tagja 1-1 „Új Magyar Gárda” feliratú, a Magyar Gárda motívumait tartalmazó lobogót tartott a kezében. Vezetőjük 18 óra 28 perckor „Magyar Gárda! Vigyázzz!” vezényszavára a csoport katonai alakzatba, többsoros menetoszlopba (szakaszba) rendeződött. A tájékoztató levél tanúsága szerint a csoport a bíróság által jogerősen feloszlított társadalmi szervezet – annak jellegzetes tulajdonságait tartalmazó – formaruháját viselte. A formaruha fekete színű magas szárú bakancs, fekete színű, textil oldalzsebes nadrág, fekete színű kabát (az időjárási viszonyokra tekintettel) nyakban piros-fehér (Árpád-házi motívumra emlékeztető) sál és fekete színű ún. Bocskai sapka volt. Ugyanezen csoport vezetője a vezényszó elhangzását követően újabb

vezényszót adott ki kb. 20 másodperc elteltével: „Magyar Gárda! Pihenj!”. Mindez a rendőrség által megküldött videofelvételen is hallható.

A biztosítás parancsnokának 18 óra 29 perckor kiadott utasítására a megvalósított szabálysértés elkövetése miatt a fenti csoportot a rendezvényen megjelenő egyéb résztvevőktől elkülönítették, majd 18 óra 35 perc és 18 óra 55 perc között igazoltatták.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a rendezvény szervezőjét és a rendezvényre gyülekezőket a rendezvény megkezdése előtt több alkalommal tájékoztatták a jogszabályi előírásokról. A szabálysértés észlelése után bevetett intézkedések miatt a jogsértő cselekmény elkövetőinek nem volt lehetősége a szabálysértés továbbfolytatására.

A szabálysértést elkövető csoport tagjait érintette a rendőri intézkedés, a megemlékezés többi résztvevője szabadon, minden korlátozás nélkül leróhatta a kegyeletét, elhelyezhette a koszorúját. A rendőri intézkedéssel érintett csoport tagjainak az intézkedés befejezését követően lehetősége volt a koszorúzásra.

A homogén katonai alakzatot alkotó személyek igazoltatására csapaterőben, igazoltató csoport bevonásával történt meg.

A rendőri intézkedéssel érintett személyek közel 30 perc időtartamra voltak mozgás szabadságukban korlátozva. A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 152/B. § (1) bekezdésébe ütköző feloszlattott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértés elkövetésének észlelését követően 18 óra 29 perckor került sor a szabálysértést elkövető csoport elkülönítésének megkezdésére annak érdekében, hogy az ezen személyek szabálysértési feljelentéséhez szükséges adatai megállapításra kerüljenek. Az igazoltatások befejezése 18 óra 55 perckor megtörtént.

Az igazoltatás megkezdésekor az igazoltató csoportok parancsnoka a napszaknak megfelelő köszönést követően bemutatkozott, közölte beosztási helyét, majd tájékoztatta az intézkedés alá vont személyeket, közölte az igazoltatás okát, és az intézkedés lefolytatásának menetét. A kapitányságvezető előadása szerint jó minőségű hangfelvétel nem áll rendelkezésre, ennek ellenére a felvételek egyikén hallható, hogy a parancsnok az alábbiakat közli: „[...]legyenek szívesek, Önök álljanak félre, rendőri igazoltatás [...]”, valamint „[...] feloszlattott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértés gyanúja miatt [...] ezért igazoltatásra fog sor kerülni [...] legyenek szívesek személyi igazolványaikat előkészíteni, kollégáimnak átadni [...]”

Az igazoltatás megkezdésekor a jelenlévő Zagyva György Gyula országgyűlési képviselő az igazoltatással kapcsolatban érdeklődött az igazoltató rendőrnél. Az elsődleges információkat az igazoltató csoport parancsnoka adta meg (nevét, rendfokozatát, beosztását, szolgálati helyét, az igazoltatás célját), majd a helyszínre kérte a biztosítás parancsnokát. A biztosítás parancsnoka Zagyva György Gyula és Volner János képviselők részére megadta a tájékoztatást, továbbá a rendezvény szervezőjét is tájékoztatta az igazoltatás okáról.

A „Magyar Gárda! Vigyázz!” vezényszóra egy csoport katonai alakzatba, többsoros menetszlopba (szakasz) rendeződött. A rendőri biztosításban résztvevők számára is észlelhető volt, hogy a vezényszó hatására a megemlékezők közül rendezett alakzatba fejlődik

egy csoport. A szabálysértést elkövetők által alkotott alakzatot különítették el rendőri intézkedéssel.

A rendezvény biztosítási tervében a biztosítási feladatok ellátása 81 fős rendőri erő került meghatározásra, amelyből az igazoltatás egy 4 fős igazoltató csoport feladatát képezte. Az igazoltatás alá vontak magas számára tekintettel indokolttá vált az igazoltató csoport megerősítése 10 fővel.

A rendezvény helyszínén szolgálatot ellátó rendőrök a S. Rendőrkapitányság, a Készenléti Rendőrség valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság állományába tartoztak.

A tájékoztató levél kifejezetten a panaszossal kapcsolatosan a következő felvilágosítást nyújtotta. A panaszossal szemben a Szabs. tv. 152/B. § (1) bekezdésébe ütköző felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértés elkövetése miatt indult eljárás. A panaszos ellen ezen szabálysértés elkövetése miatt feljelentés készült, amelynek megtételéhez a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § által szabályozott igazoltatás keretében került sor a szükséges adatok biztosítására. A szabálysértési eljárás előkészítő szakaszát a S. Rendőrkapitányság végezte. A panaszossal szemben az előkészítő eljárás 2011. november 30-án befejeződött, ezért a keletkezett összes iratot a S. Városi Bíróságra továbbították.

Azon kérdésre, hogy felszólították-e a panaszost a szabálysértés felhagyására a rendőrkapitányság vezetője arról adott tájékoztatás, hogy szabálysértés észlelését követően bevezetett intézkedések miatt a jogsértő cselekmény elkövetőinek nem volt lehetősége a szabálysértés továbbfolytatására.

Az igazoltató csoportok parancsnoka hangosbeszélőn tett eleget az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeknek, különös tekintettel az Rtv. szerinti panasz lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztatásra. A rendőrkapitányság vezetője megjelölte azt a rendőrségi felvételt, amelyen ez hallható is.

Az igazoltatásra történő rendőri felszólítás, tájékoztatás során a személyi igazolványt kérte el a rendőrség az igazoltatottaktól. Ennek ellenére előfordulhatott, hogy az igazoltatáskor lakcímet igazoló hatósági igazolvány átadására is sor került a személyazonosító igazolvánnyal együtt.

Felmerült, hogy a rendőrség megakadályozta egyes személyek koszorúinak elhelyezését. Ezzel kapcsolatosan a rendőrkapitányság vezetője rögzítette, hogy az igazoltatást követően az igazoltatott személyek számára is megvolt a lehetőség a koszorúk elhelyezésére, a rendőrség nem akadályozott meg senkit abban, hogy az emlékhelynél a koszorúját méltó módon elhelyezze.

2) A Testület részére a rendőrség továbbította a panaszos feljelentését szabálysértési ügyben.

A panaszost a Szabs. tv. 152/B. § (1) bekezdésébe ütköző felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértés elkövetése miatt jelentették fel a fenti tájékoztató levélben ismertetett tényállás alapján a következőkkel kiegészítve.

A csoport a bíróság által jogerősen felosztatott társadalmi szervezet – annak jellegzetes tulajdonságait tartalmazó – formaruháját viselte. A formaruha fekete színű magas szárú bakancs, fekete színű, textil oldalzsebes nadrág, fekete színű kabát (az időjárás viszonyokra tekintettel) nyakakban piros-fehér (feltehetőleg Árpád-házi motívumra emlékeztető) sál és fekete színű, un. Bocskai sapka volt. Ugyanezen csoport vezetője a vezényszó elhangzását követően újabb vezényszót adott ki kb. 20 másodperc elteltével, „Magyar Gárda! Pihenj”.

Ezt követően a biztosítás parancsnokának utasítására a megvalósult szabálysértés elkövetése miatt a csoportot elkülönítették és tagjait igazoltatni kezdték. Az igazoltatás során az Országos Személynyilvántartásban és a Körözési Rendszerben a panaszos ellenőrzése megtörtént. A körözési rendszerben a panaszos nem szerepelt.

Az igazoltatást követően egy r. főhadnagy (az igazoltató csoportok parancsnoka) hangosbeszélőn keresztül felszólította a szabálysértés elkövetőit, hogy az igazoltatást követően a jogsértő cselekményüket ne folytassák tovább, ellenkező esetben a helyi rendőrkapitányságra elállítják őket. A jelenlevők a rendőri felszólításnak eleget téve, a további jogsértő cselekményektől tartózkodva csatlakoztak a rendezvényhez.

A panaszos a felosztatott társadalmi szervezet fentiekben meghatározott formaruháját viselte, és nyilvános rendezvényen a többi feljelentett személlyel együtt vezényszóra, katonai alakzatban mozgott.

3) Ugyanezen rendezvény miatt, de más panaszosok kapcsán a S. Rendőrkapitányság vezetője 2011. november 23-án kelt tájékoztató levelében a következő többletinformációt nyújtotta.

A Fővárosi Ítéltábla az 5/Pf.20.738/2009/7. számú jogerős ítéletében a Magyar Gárdára jellemző öt külsőséget azonosít (egyenruházat – fekete sapka, fekete mellény, fehér felső ing, fekete nadrág, fekete bakancs, árpád(házi) sávós nyakravaló(sál); katonai jellegű alakzat; vezényszavak; speciális köszöntés; rendezvényeken elhangzó szónoklatok). A Legfőbb Ügyész Helyettesének TKJSZ. 5988/2009/1. számú Ügyészségi állásfoglalása az újjá alakult Magyar Gárda Mozgalom tevékenységének jogi megítélésével összefüggésben az alábbiakat tartalmazza. „Helytállónak tartom azt az okfejtést, amely a jogerősen felosztatott társadalmi szervezettel azonosítja a külsőségeiben és eszmerendszerében is azzal egyezőnek tekinthető Új Magyar Gárdát. Függetlenül az Új elnevezéstől egyértelműnek tűnik, hogy az újabb elnevezés a korábbival azonos szervezetet takar, ezért alappal feltehető, hogy az újjáalakulásra utaló kezdeményezések elsősorban a felosztatott egyesület és mozgalom további működését szolgálják.”

4) Szintén ugyanezen intézkedéssorozat kapcsán, de más panaszügyek kivizsgáláshoz a rendőrség továbbította a Testületnek a rendbiztos 2011. október 14-én kelt jelentését. A jelentés szerint az intézkedés napján 17 óra és 19 óra között a Jobbik Magyarországért Mozgalom Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szervezetének Olaszliszkán, a Kossuth út 78 - 80.

szám alatt található emlékhelynél, illetve a Kossuth út 93. szám alatt található magánfelken tartott, helyhez kötött fáklyás, kegyeleti megemlékezés biztosításában vett részt. A megemlékezés megkezdése előtt 16 óra 15 perc körül a helyszínen felvette a kapcsolatot a szervezővel, aki az előkészületi munkákat végezte, majd 16 óra 30 perc után a Kossuth utca végéhez mentek, ahol a szervező fogadta a megemlékezésre érkezőket.

A folyamatosan érkező vendégek közül két férfi kabátján a Magyar Gárda jelképét formázó oroszlán minta volt látható, ezért őket a biztosítás parancsnoka tájékoztatta, és felhívta figyelmüket, hogy a kabátban a rendezvényre nem jöhetnek be, mert szabálysértés tényállását valósítják meg. A két férfi a tájékoztatást megértette, ezt követően igazoltatták őket.

A megemlékezésre érkezőket a gyülekezőhelynél a szervező folyamatosan fogadta, és az előzetes megbeszélések és az egyeztető tárgyaláson rögzítettek szerint mindenkit tájékoztatott és figyelmeztetett a jogszabályok betartására. Mivel a rendőrök több személyen is láttak a készülődés során olyan kabátot, amin a betiltott Magyar Gárda oroszlán-jelképe volt, a szervező tájékoztatta és figyelmeztette ezeket a személyeket. A figyelmeztetés eredménnyel járt, azok a személyek más kabátot vettek fel.

A szervező figyelmét a biztosítás parancsnoka és a rendbiztos is több alkalommal felhívta arra, hogy a megemlékezésre érkezőket tájékoztassa azokról a jogsértésekről, amiket a ruházatukkal, beszédükkel, ill. mozgásukkal megvalósíthatnak. Ezt vele már az egyeztető tárgyaláson is megbeszélték. A szervező a gyülekezőhelynél a meghívott vendégeket és a megjelent országgyűlési képviselőket fogadta, illetve a többi résztvevőt tájékoztatta a jogszerű viselkedésről. A szervező tájékoztatta a rendbizont arról, hogy a megemlékezésre érkezőkkel beszélt, átvizsgálta őket, és nem tapasztalt olyan dolgot vagy körülményt, ami a megemlékezés megkezdését akadályozta volna. A megemlékezés megkezdésekor a szervező közelében tartózkodva a rendőrök figyelemmel kísérték a rendezvény menetét. A résztvevők sötétedéskor indultak az emlékhelyhez, ahol először a Himnuszt énekelték el, majd koszorúzás és gyertyagyújtás következett.

A gyertyagyújtás közben a rendbiztos a szervezővel az üres telek egyik sarkánál állt, körülöttük az emberek halkán beszélgettek. Tőlük jobbra, messzebb a tömegből azonban hirtelen hangos vezényszót hallottak: „Magyar Gárda vigyázz!”, majd „Magyar Gárda pihenj! Koszorúzó lépjenek ki!” Ezt követően a rádióforgalmazásban hallva, illetve a szervezővel közelebb menve a vezénylés irányába észlelték a csapaterős rendőri intézkedést az Új Magyar Gárda tagjaival szemben. A történetek után megkeresték a biztosítás parancsnokát, aki tájékoztatta a szervezőt a történetekről. A szervező tudomásul vette a rendőri intézkedést, és a megemlékezésre érkező többi embert megkérte, a koszorúzás és gyertyagyújtás folytatására.

A szervező elmondta, hogy a rendezvény megkezdése előtt, amikor a vendégeket várta a gyülekező helynél, a falu szélénél, mindenkinek, így az Új Magyar Gárda tagjainak is felhívta a figyelmét többek között arra, hogy a megemlékezésen semmilyen vezényszó vagy alakzatban mozgás nem történhet. Elmondása szerint az ez irányú tájékoztatásait, kéréseit mindenki megértette, és tudomásul vette.

5) A rendőrség által megküldött videofelvételek rendkívül rossz minőségűek, mivel az intézkedések sötétedés után történtek. Az események a rendőri iratokban leírtak szerint zajlottak, és a felvételek alátámasztják a rendőrségi előadást a vezényszavak elhangzása

(„Magyar Gárda! Vigyázz!”, „Koszorúzók lépjenek ki!”, „Magyar Gárda! Pihenj!”), valamint a szabálysértésre vonatkozó rendőri tájékoztatás tekintetében is. Az azonban, hogy a hivatkozott tájékoztatásokat ki adta, és pontosan kik hallhatták, a felvételen – mivel azok csak a háttérből hallhatóak – nem látható.

Az egyik felvételen jól hallható, amint hangosbemondón megtörténik a rendőrség részéről a tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy az igazoltatásokra szabálysértés elkövetése miatt került sor, valamint, hogy „amennyiben a rendőri intézkedéssel szemben panasszal kívánnak élni, annyiban 30 napon belül a S. Rendőrkapitányság vezetőjénél vagy a Független Rendészeti Panasztestületnél megtehetik”. Ezután, ugyanezen a felvételen a következő tájékoztatás hangzik el a rendőrség részéről: „illetve tájékoztatnám Önöket, és nyomatékosan felhívnom a figyelmüket, amennyiben a továbbiakban is vezényszóra, alakzatban mozognak, mindannyian elő lesznek állítva a S. Rendőrkapitányságra.” Erre több résztvevő bekiabálása következik: „Mi az az alakzat?”, „Nem csináltunk semmit!”. A bekiabálásokra a rendőrség képviselője a következőket közli: „Ne alakzatba, ne vezényszóra és megemlékezéshez méltó módon”.

A felvételeken látható, hogy a megemlékezésen a rendőrök jelen vannak, azt figyelemmel kísérik, az igazoltatásokat azonban csak a vezényszavak elhangzását követően kezdik meg. A felvételeken a rendőrök az intézkedés alá vontakkal mindvégig udvarias hangnemben, nyugodtan kommunikálnak. Látható az is, hogy az igazoltatott személyek fekete bakancsban, fekete nadrágban, fekete kabátban, többségük piros-fehér csíkos sálban és fekete sapkában voltak jelen.

III.

A panaszos beadványa kapcsán a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy annak előterjesztésére határidőben került-e sor. A Testület ezért az

igazolási kérelem tárgyában az alábbi döntést hozta.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 93. §-a értelmében a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a hivatkozott törvényhely első fordulata alkalmazásának volt helye, hiszen megállapítható, hogy a panaszos a sérelmeit már a rendőri intézkedés alkalmával, azzal egy időben felismerte. Ez azt jelenti, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló nyolcnapos határidőt az intézkedés napjától kellett számítani. A sérelmezett esemény 2011. október 14-én történt, tehát a nyolcnapos határidő – figyelembe véve, hogy a nyolcadik nap október 22-re, szombatra esett – október 24-én járt le. A panaszos azonban csak 2011. november 6-án terjesztette elő panaszát.

A Testület a panaszjog érvényesülését garanciális jellegűnek tekinti, ezért töretlen gyakorlata szerint határidőben érkezettként kezeli azokat a beadványokat, amelyeket azért terjesztettek elő késedelmesen, mert az eljáró rendőrök nem tájékoztatták az intézkedés alá vontakat panaszjukról.

A panaszos panasza kiegészítésében azzal védekezett, hogy az igazoltatás végző rendőrök parancsnoka azt közölte velük, hogy amennyiben panasszal kívánnak élni a rendőri intézkedéssel szemben, úgy arra harminc napon belül van lehetőség. A panaszos arra is kitért ezen beadványában, hogy a Testület létezéséről jogvédők útján szerzett tudomást.

A rendőrség arról tájékoztatta a Testületet, hogy az igazoltató csoportok parancsnoka hangosbeszélőn tett eleget az Rtv. 20. §-ban foglalt kötelezettségeknek, különös tekintettel az Rtv. szerinti panasz lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztatásra. A rendőrkapitányság vezetője által, az ennek igazolásaként megjelölt rendőrségi felvételen a következő tájékoztatás hallható a panaszjogot illetően: „amennyiben a rendőri intézkedéssel szemben panasszal kívánnak élni, annyiban harminc napon belül a S. Rendőrkapitányság vezetőjénél vagy a Független Rendészeti Panasztestületnél megtehetik”.

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, noha valóban megtörtént a rendőri tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy hol lehet előterjeszteni a rendőri intézkedésekkel szemben panaszt, ugyanakkor azon fontos információ közlése elmaradt, miszerint a Testülethez mindössze az intézkedéstől számított 8 napon belül van erre lehetőség, ami miatt a panaszos – a rendőri tájékoztatásnak megfelelően a harmincnapos határidőt megtartva – az intézkedést követő 23. napon terjesztette elő panaszát a Testületnél. **Mindezeket a Testület a panaszos késelemét kimentő körülményként értékelte, ezért pedig az igazolási kérelemnek helyt adott, a beadványt határidőben érkezettként befogadta, és érdemben vizsgálni kezdte.**

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette, hogy indokoltan és jogszerűen vonták-e intézkedés alá a panaszost, illetve, hogy ezáltal jogszerűnek tekinthető-e személyi szabadsága korlátozása. Azt is értékelte a Testület, hogy a panaszost valóban megakadályozták-e abban, hogy megemlékezésen koszorút helyezzen el.

Ugyanakkor a Testület nem tudta értékelni a panaszos azzal kapcsolatos sérelmét, miszerint a rendőrség információt gyűjt róla a helyi önkormányzatnál, figyelemmel arra, hogy a Testület kifejezett kérdései ellenére a panaszos ezzel kapcsolatosan olyan konkrét adatokkal nem szolgált, amelyek alapján az érdemi vizsgálat megkezdhető lett volna.

A hatásköri szabályokra tekintettel a Testületnek nem állt módjában ezen túlmenően a panaszos azon kérelmét vizsgálni ami arra vonatkozott, hogy a vele szemben indított szabálysértési eljárást a Testület szüntesse meg. Ezzel kapcsolatosan az Rtv. következő szakaszára szükséges utalni: „92. § (1) Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. (2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.” **A Testületnek tehát ezen rendelkezés értelmében nincsen hatásköre**

eljárni és állást foglalni azon kérdések vonatkozásában, amelyek valamely szabálysértés elkövetése vagy el nem követése megállapítására terjednének ki.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz, az 59. § (1) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez, valamint az 55. § (1) bekezdésben foglalt személyes szabadsághoz való jogát.

1) A Testület elsőként a panaszos igazoltatásának jogszerűségét, és azt vizsgálta meg, hogy sérült-e a panaszos személyi szabadsága azzal, hogy őt intézkedés alá vonták.

A panaszban mindössze annyit rögzített a panaszos, hogy intézkedés alá vonták, amivel korlátozták mozgásszabadságát. A panaszos szerint, ha felszólítják arra, hogy hagyjon fel a szabálysértés továbbfolytatásával, ő megtette volna. A panasz-kiegészítésben ugyanakkor előadta – a rendőrségi információkkal megegyező módon –, hogy az intézkedő rendőr nem, de az igazoltató rendőr parancsnoka elmondta, hogy az igazoltatásokra azért került sor, mert a betiltott társadalmi szervezethez hasonló ruházatot viselnek az intézkedés alá vont személyek, ami miatt feljelentik őket. Ezen túlmenően a panaszos és társai „állítólagosan” alakzatban álltak és mozogtak. A panaszos hozzátette, hogy arra a kérdésre, hogy mondják el, hogyan mozoghatnak és hogyan állhatnak, „nem tudott mit mondani” a parancsnok. A panaszos megjegyezte azt is, hogy az igazoltatás mindössze néhány percig tartott, ennek ellenére kb. 1 órán keresztül nem hagyhatta el a helyszínt. A panaszos ruházatát a következő módon jellemezte: mivel egy gyászmegemlékezésen vett részt, ezért fekete bakancs, fekete nadrág, fekete dzseki, valamint piros-fehér kendő (nem árpád sávós). A fekete dzsekin nem volt semmi jelzés és díszítés.

A kapitányságvezető tájékoztató levelében előadja, hogy a rendezvényen részt vett egy olyan csoport, amelynek két tagja „Új Magyar Gárda” feliratú, a Magyar Gárda motívumait tartalmazó lobogót tartott a kezében. Vezetőjük 18 óra 28 perckor „Magyar Gárda! Vigyázz!” vezényszavára a csoport katonai alakzatba, többsoros menetszlopba (szakaszba) rendeződött. A kapitányságvezető elmondása, valamint a szabálysértési feljelentés tanúsága szerint a csoport a bíróság által jogerősen feloszlatott társadalmi szervezet – annak jellegzetes tulajdonságait tartalmazó – formaruháját viselte. A formaruha fekete színű magas szárú bakancs, fekete színű, textil oldalzsebes nadrág, fekete színű kabát (az időjárás viszonyokra tekintettel) nyakban piros-fehér (Árpád-házi motívumra emlékeztető) sál és fekete színű ún. Bocskai sapka volt. Ugyanezen csoport vezetője a vezényszó elhangzását követően újabb vezényszót adott ki kb. 20 másodperc elteltével: „Magyar Gárda! Pihenj!”. Ez a rendőrség által megküldött videofelvételen is hallható.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a panaszossal és a többi érintett személlyel szemben fogatosított igazoltatás megalapozottságát az Rtv. 29. § (1) bekezdése adja, jogalapja a Szabs. tv. 152/B. § (1) bekezdésébe ütköző feloszlatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértés elkövetése volt. A biztosítás parancsnokának 18 óra 29 perckor kiadott utasítására a megvalósított szabálysértés elkövetése miatt a fenti csoportot a rendezvényen megjelenő egyéb résztvevőktől elkülönítették, majd 18 óra 35 perc és 18 óra 55 perc között igazoltatták.

A szabálysértési feljelentés szerint a panaszos ruházata megegyezett a felosztatott társadalmi szervezet fentiekben ismertetett – és a panaszos által is hasonlóképpen jellemzett – formaruhájával.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése értelmében „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak”. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) bekezdésének első mondata szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki.

A Szabs. tv. – intézkedéskor hatályos – 152/B. §-a szerint a felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértését követi el, aki a bíróság által társadalmi szervezet felosztatásáról hozott döntésében jogellenesnek nyilvánított tevékenységet végez, illetve aki a bíróság által felosztatott társadalmi szervezet működésében a felosztatás után részt vesz, vagy nyilvános rendezvényen a bíróság által felosztatott társadalmi szervezet egyenruháját vagy formaruháját viseli, továbbá aki nyilvános rendezvényen olyan egyenruhát vagy formaruhát visel, amelyről – annak jellegzetes tulajdonságai miatt – bíróság által felosztatott társadalmi szervezet egyenruhája, formaruhája ismerhető fel.

Az utóbbi szabálysértési tényállás kapcsán a Testületnek vizsgálnia kellett a Magyar Gárda felosztatásáról hozott, mögöttes feltételként szolgáló bírósági döntést is. E körben a Testület utal az 503/2010. (XII. 15.) sz. állásfoglalásában rögzített megállapításaira az alábbiak szerint. A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.738/2009/7. számú, 2009. július 2-án kihirdetett másodfokú, jogerős ítéletével a Magyar Gárdát feloszlatta. Az ítélet hatálya az indokolás szerint kiterjed az egyesülethez kapcsolódó mozgalom működésére is. Az ítéltábla ítéletében utalt arra, hogy a Magyar Gárda (Mozgalom) nem jogképes, azt az egyesülettel szimbiózisban, az egyesületen belül, annak szervezeti egységeként működő entitásnak kell tekinteni. Igazolja ezt az, hogy az egyesület által becsatolt „együtműködési megállapodás” szerint a Magyar Gárda az egyesület „ideológiai-szellemi iránymutatását magáénak vallva” az egyesület céljait valósítja meg. Tekintve pedig, hogy az egyesület a Magyar Gárdát magában foglalja, az ítélet hatálya arra is kiterjed, „vagyis az egyesület felosztatása kapcsán a bíróság a Magyar Gárdában tevékenykedő természetes személyek együtműködésének az egyesülethez kötődő szervezeti kereteit is megszünteti”.

A bíróság értelmezésében a felosztatott szervezethez tartozás kellékei, jellemzői a zárt alakzatban vonulás, a vezényszavak használata, az egyenruha viselése, az elhangzó beszédek tartalma és a zászlók, transzparenszek jelenléte. A másodfokú ítélet 20. oldalán az ítélelhozó kifejti, hogy ezen elemek is részei voltak annak a tevékenységnek, amely a társadalom tagjaiban – az összes körülményt együtt értékelve, de nem feltétlenül a felsorolt feltételeket együttesen megjelenítve, tanúsítva – félelmet, riadalmat, megbotránkozást keltett a Magyar Gárda részéről és amely (többek között) jelentős szerepet játszott a szervezet társadalomellenessé nyilvánításában és megszüntetésében.

A konkrét esetben ezt követően a Testület feladata annak megítélése volt a fenti szabályok fényében, hogy a panasz tárgyául szolgáló ügyben szabálysértés elkövetésének a rendőrségi fellépéshez szükséges fokú gyanúját a körülmények megalapozták-e. Amennyiben igen, úgy –

a rendőrség intézkedési kötelezettsége alapján – a panaszossal szembeni igazoltatást, mint a legenyhébb intézkedési lehetőséget, jogszerűnek kell tekinteni.

A Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint – a szabálysértés megvalósulásának kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálnia kell azt, hogy a szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény alapvető értékelését akkor, amikor a rendőrség jogalként szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. Ebben a körben a Testület az alábbi – több korábbi, így a 3/2012 (I. 11.) számú állásfoglalásában kifejtett – álláspontját rögzíti.

„Valamely szervezet tagjait a külvilág elsősorban olyan külső jegyek által képes azonosítani, mint a szervezetre jellemző ruházat vagy a tanúsított magatartás. A felosztatott Magyar Gárda egyenruhájának több olyan eleme van, amely az öltözet azonosítására alkalmas. Ilyen az árpádsávós kendő, a fekete mellény, illetve az azzal együtt viselt fehér ing, a jellegzetes sapka. Az egyenöltözetben túl jellemző volt továbbá a Magyar Gárdára a katonás megjelenés: a szervezet tagjai katonai vezényszavak kíséretében, sorokba rendeződve jelentek meg a kívülállók előtt, a tagok katonai rendfokozatot kaptak. Egyértelműen a szervezethez tartozásra utalt az »Adjon az Isten! Szébb jövőt!« speciális köszöntés alkalmazása, továbbá a gárdisták ruházatában is megmutatkozó jelképek megjelenítése egyéb használati tárgyakon, zászlókon, transzparensen.»

A panaszolt esetben a rendezvény helyszínére a résztvevők egy csoportja – köztük a panaszos is – fekete színű magas szárú bakancsot, fekete színű, textil oldalzsebes nadrágot, fekete színű kabátot, piros-fehér csíkos sálát és Bocskai sapkát viselve érkezett meg. Számos résztvevő a Magyar Gárdára jellemző szimbólumokat is viselt kabátján, többen Árpád sávós zászlókkal, Új Magyar Gárda feliratú transzparenszekkel jelentek meg. A rendőrség az intézkedéseket azonban csak akkor kezdte meg, amikor a csoport egyik tagjának vezényszavára („Magyar Gárda! Vigyázz!”) a csoport katonai alakzatba, többsoros menetoszlopba rendeződött. Ugyanezen csoport vezetője a vezényszó elhangzását követően újabb vezényszót adott ki kb. 20 másodperc elteltével („Magyar Gárda! Pihenj!”). Ez a rendőrség által megküldött videofelvételen is hallható. Látható a felvételen az is, hogy a rendőrök csak a fenti ruházatban megjelent személyeket igazoltatták.

A Testület itt kívánja felívni a figyelmet a hivatkozott ítélet alábbi megállapítására. „Az egyesületek bírósági nyilvántartásába kulturális egyesületként bejegyzett alperes módosított alapszabálya egyesületi célként tűzte ki a közbiztonságot általában érintő kérdések megvitatását: a gyakorlatban azonban a Magyar Gárda rendezvényei nem a közbiztonságot sértő valamennyi, hanem szinte kizárólag a romák által elkövetett bűncselekményekkel foglalkoztak. A megmozdulások helyszínéül tudatosan etnikai feszültségektől terhes olyan kistelepüléseket (Tatárszentgyörgy, Fadd, Galgagyörk) választottak, ahol a közbiztonságnak a rendőrség általi fenntartásában eleve hiányosságok mutatkoztak, továbbá a gárdisták, a rendezvényt biztosító rendőrök és a községek lakóinak számarányát figyelembe véve az alakzatban vonulások, a gyűlések és az azokon elhangzott beszédek mindenki számára közvetlenül megismerhetők és átélhetők voltak függetlenül attól, hogy azokon egyébként részt kívántak-e venni. A beszédekben a magyarság a roma és zsidó népességtől elkülönülő identitásként jelenik meg (pl. Tatárszentgyörgyön B. J. a magyarokkal szembeni cigányterrortól beszélt, míg D. I. – a Magyar Gárda akkori főkapitánya – 2008. szeptember 7-i sárbogárdi beszédében a zsidóságot idegenszívű nemzetvesztőként aposztrofálta). A

szónoklatok tartalmát a vonulós demonstráció, vezényszavak, köszöntések és a gárdisták által viselt egyenruha összehatása egészítette ki.”

A Testület jelen ügy kapcsán is figyelemmel volt a roma közösség és az Új Magyar Gárda között feszülő, köztudomású ellentétre, illetve a konkrét megemlékezés apropójául szolgáló eset körülményeire is. 2006. október 15-én Olaszliszván ugyanis Szögi Lajost roma származású elkövetők támadták meg és verték agyon. A férfi halálát követően a társadalmi ellentétek lángra kaptak.

A Testület a fentiek alapján – anélkül, hogy a szabálysértés elkövetését illetően állást foglalna – úgy ítélte meg, hogy a konkrét helyzetben, az eset körülményeinek és előzményeinek ismeretében a rendőrségben felmerülhetett annak a gyanúja, hogy a rendezvényen résztvevő fenti csoport tagjai magatartásukkal a Szabs. tv. 152/B. §-ában foglalt felosztatott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértésének valamely elkövetési magatartását valósítják meg. Ez a gyanú pedig elérte azt a minimális szintet, amelyet a Testület rendőri intézkedés kezdeményezéséhez rendszerint szükségesnek talál.

A Testület megítélése szerint ezért, vagyis közrendet veszélyeztető körülmény észlelése miatt az Rtv. 29. §-ában foglalt közrend, közbiztonság védelme törvényi fordulat alapján fennállt a helyszínre vezérelt rendőri erők intézkedési kötelezettsége.

A videofelvételen nem látható, hogy a panaszos az elhangzott vezényszavaknak engedelmességet-e, a Testület azonban – a szabálysértés elkövetése tekintetében való állásfoglalás nélkül – az intézkedéshez szükséges minimális gyanúhoz elegendőnek tekintette azt, hogy a panaszos a ruházatával közösséget vállalt a fenti csoport tagjaival. A Testület megítélése szerint a panaszos által viselt formaruha ugyanis az adott helyzetben alkalmas volt arra, hogy az eljáró rendőrökben az intézkedéshez szükséges gyanút keltsen. Fontos momentumként jegyzi meg a Testület, hogy a panaszbeadványban és annak kiegészítésben a panaszosról származó azon szövegrész, mely szerint a szabálysértés megszüntetésére rendőri felszólítás nem hangzott el, aminek elhangzása esetén a panaszos annak eleget tett volna, azt a vélelmet erősíti, hogy a panaszos tisztában volt magatartása szabálysértő voltának.

A Testület utal rá, hogy a rendőrség a közbiztonság védelmét – mint legitim célt szem előtt tartva – a panaszossal szemben a jogait legkisebb mértékben korlátozó intézkedést, az igazoltatást alkalmazta.

A rendőrség tehát a Testület megítélése szerint megfelelő jogalap birtokában járt el akkor, amikor szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt a panaszossal szemben igazoltatást foganatosított, így azzal nem valósította meg a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyes adatok védelméhez fűződő jogának megsértését.

A panaszos azt is kifogásolta, hogy a rendőri intézkedéssel szabad mozgásában indokolatlanul korlátozták. A panaszos panasz-kiegészítésében, azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy igazoltatása után mintegy egy órán keresztül nem hagyhatta el a helyszínt. A rendőrségi adatok szerint ugyanakkor az igazoltatások mindösszesen fél órát vettek igénybe. Látható tehát, hogy ellentmondás húzódik a panaszosi előadás és a rendőrségi állítás között. A Testület az egész intézkedés időtartama vonatkozásában fennálló ellentétet nem tudta feloldani a rendelkezésre álló bizonyítási eszközeivel, ugyanakkor mivel magát az igazoltatást

indokoltnak tartotta, továbbá figyelemmel arra a körülményre, hogy a rendőrség csapaterőben hajtotta végre a kifogásolt intézkedést, amelynek keretében több embert igazoltattak, adataikat rögzítették és minden egyes igazoltatott személy adatait a körözési információs rendszerben is leellenőrizték, ezért az Rtv. 15. §-ában előírt arányosság követelményét szem előtt tartva úgy foglalt állást, hogy **a panaszos személyes szabadsághoz való joga korlátozására jogszerűen került sor.**

2) A panaszos azon kifogásával összefüggésben, miszerint a rendőrség megakadályozta őt abban, hogy az emlékművet megkoszorúzza, a Testület a következő megállapítást teszi.

A rendőrkapitányság vezetője ezen sérelem kapcsán azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy az igazoltatást követően az igazoltatott személyek számára is megvolt a lehetőség a koszorúk elhelyezésére. A rendőrség nem akadályozott meg senkit abban, hogy az emlékhelynél a koszorúját méltó módon elhelyezze.

Ezzel kapcsolatosan szükséges rámutatni arra, hogy a rendőrségi felvételeken hallható, amint a rendőrség képviselője hangosbemondó segítségével felszólította az érintetteket – köztük a panaszost is – arra, hogy a szabálysértés továbbfolytatásával hagyjanak fel, az ellenkező esetre pedig kilátásba helyezte az előállítás jogkövetkezményét. Tényként állapítható meg a rendelkezésre álló információk alapján az is, hogy előállításokra végül nem került sor, a foganatosított intézkedések – a felszólítás, az igazoltatások és adatrögzítések – elérték céljukat, ezért nem vált szükségessé további, súlyosabb jogkorlátozással járó intézkedés végrehajtása. Itt szükséges megjegyezni azt is, hogy a rendőrség tájékoztatása szerint – amit a panaszos sem cáfolt – a rendezvény feloszlására nem került sor.

Mindezek alapján pedig arra lehet következtetni, hogy az intézkedések után szabadon, bárki leróhatta kegyeletét az emlékműnél, illetve elhelyezhette koszorúit. **Ezért pedig a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

3) A panaszos kifogásolta beadványában, hogy a szabálysértés befejezésére irányuló figyelmeztetés, vagy felszólítás nem hangzott el, és nem tudta, mely magatartásával követ el szabálysértést.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdésének második mondata szerint a szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A (2) bekezdés szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

Fentiek szerint a figyelmeztetés egy lehetőség a rendőr számára helyszíni bírsággal szankcionálható szabálysértések esetén, alkalmazása a rendőr mérlegelésén múlik. Tekintve, hogy a feloszlott társadalmi szervezet tevékenységében való részvétel szabálysértésén tetten ért személlyel szemben helyszíni bírság kiszabására nincs mód, a figyelmeztetés elmaradás sem kérhető számon.

A videofelvételen hallható azonban a következő tájékoztatás: „[...] illetve tájékoztatnám Önöket, és nyomatékosan felhívnám a figyelmüket, amennyiben a továbbiakban is vezényszóra, alakzatban mozognak, mindannyian elő lesznek állítva a S.

Rendőrkapitányságra.” Hallható tehát, hogy hangosbemondón keresztül a szabálysértést elkövetőket tájékoztatják arról, hogy mely cselekedetükkel valósítanak meg jogsértést, és figyelmeztetik őket arra, hogy amennyiben ezen magatartásukkal nem hagynak fel, előállíthatják őket. Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján ugyanis a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja. A panaszos maga is leírja – sőt panaszolja – beadványában a fenti figyelmeztetést, és annak elmaradását is.

A fentieket értékelve a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség megfelelő tájékoztatást nyújtott a rendezvény résztvevőinek, illetve a figyelmeztetés elmaradása tekintetében mulasztás nem terheli, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

V.

A Testület az ügy mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy jogszerűen került sor a kifogásolt rendőri intézkedésre, amivel kapcsolatban nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz, személyes adatok védelméhez és személyes szabadsághoz való joga, ugyanakkor arra nem volt hatásköre a Testületnek, hogy a szabálysértési eljárással kapcsolatosan bármilyen megállapítást tegyen. Ennek megfelelően az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a Testületnek a panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez kellene áttennie; azonban az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, ezért a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2012. április 11.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag